

ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคม
ของหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

The Effect of Eclectic Group Counseling for Enhancing Social Adjustment
Of No Desirable Pregnant Adolescent

ขวัญชนก นันทะชาติ¹, ดร.ครรชิต แสนอุบล², ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา³

¹นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

แขนงวิชาจิตวิทยาพัฒนามนุษย์และการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²อาจารย์ที่ปรึกษา ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลงานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการปรับตัวทางสังคมของหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ก่อนและหลังการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์อายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ การทดลองใช้แบบแผนกึ่งการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามการปรับตัวทางสังคมของหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน และแบบสัมภาษณ์การปรับตัวทางสังคม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน หญิงวัยรุ่นมีการปรับตัวทางสังคมทั้งโดยรวมและรายด้านเพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าขนาดอิทธิพลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 2.57
2. จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ข้อมูลเชิงคุณภาพสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ

คำสำคัญ : การให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน / การปรับตัวทางสังคม /
หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

Abstract

The purposes of this research were to study the results of social adjustment enhancement of no desirable pregnant adolescent before and after the implementation of an eclectic group counseling technique. The samples were no desirable pregnant adolescent aged between 15-19 years old, and living in a foster home. The research was conducted with a quasi-experimental. The instruments used in the study were a social adjustment questionnaire, the eclectic group counseling and Social adjustment interview. The data was analyzed by using mean, standard deviation and t-test for dependent sample.

The findings indicated that :

1. After attending the eclectic group counseling, no desirable pregnant adolescent' social adjustment in both overall and specific factors was increased with a statistically significant figure of 0.01 level. The effect size was at high-level (ES = 2.57).
2. From in-depth interviewing of participants, it was shown that qualitative data supports quantitative data.

Keywords: Eclectic Group Counseling / Social Adjustment / The no desirable pregnant adolescent

บทนำ

การดำเนินชีวิตของหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์นั้นต้องพบเจอกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เข้ามารุมเร้าอยู่ตลอดเวลา ทั้งอุปสรรคในด้านของการเรียน เวลา และการเงิน ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของพวกเขา นั้น ส่งผลให้เกิดความยากลำบากมากพอสมควร ในช่วงแรกของการตั้งครรภ์นั้น หญิงวัยรุ่นต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ ไม่เปิดเผยตัว หญิงวัยรุ่นจะพยายามหาเหตุผลต่าง ๆ เพื่อบอกว่าตนเองยังมีสภาพชีวิตที่มีความเป็นปกติไม่ประสบกับปัญหาแต่อย่างใด มีความวิตกกังวลกับครอบครัวที่มักจะรับกับสภาพความจริงไม่ได้ รวมถึงคนรอบข้างที่มองว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ซึ่งมีส่วนทำให้วัยรุ่นตัดสินใจจะปิดความรับผิดชอบ เลือกหาทางออกด้วยตนเองซึ่งมักจะเป็นทางออกที่ผิดและเสี่ยงต่อตนเองเช่น การทำแท้งเถื่อน การบีบคั้นจากสังคม คนรอบข้าง และความรู้สึกลึกซึ้ง ก้าว อับอาย ล้วนแล้วแต่กดดันให้ต้องทำแท้งซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดอย่างร้ายแรงทั้งทางด้านศีลธรรมและการกระทำ (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2556) เมื่อหญิงวัยรุ่นต้องเผชิญกับวิกฤตและต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้เรียนมาตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ พวกเขาจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงนี้อย่างเสี่ยงเสียมิได้ โดยเฉพาะการปรับตัวที่จะต้องเผชิญกับการครหา การยอมรับจากสังคมและคนรอบข้าง ซึ่งมีอิทธิพลกับพวกเขาอย่างมาก หญิงวัยรุ่นที่ยังไม่สามารถที่จะยอมรับปรับตัวอยู่ร่วมกับบุคคลรอบข้างได้ บางส่วนจะเลือกเข้ารับการช่วยเหลือจากสถานสงเคราะห์ เช่น บ้านพักฉุกเฉิน มูลนิธิช่วยเหลือเด็กและสตรี เป็นต้น เพื่อหลบเลี่ยง ปิดบังว่าตนเองกำลังประสบกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์จากบุคคลภายนอก นั่นก็หมายถึงหญิงวัยรุ่นเหล่านั้นไม่สามารถที่จะปรับตนเองกับสถานการณ์และปัญหาที่ตนเองพบเจอ รวมถึงการปรับตัวสู่บทบาทของการเป็นแม่ได้นั่นเอง

ความสามารถในการปรับตัวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุก ๆ คน (นิภา

นิชยาน. 2530: 9-10) การปรับตัวทางสังคมคือการที่บุคคลประสบความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น ๆ ได้ คนที่ปรับตัวได้จึงต้องเป็นคนที่รู้จักเรียนรู้ทักษะทางสังคมได้ดี (Hurlock. 1978:260-261) เช่นสามารถในการเข้าหาพูดคุยกับบุคคลอื่น ทั้งคนที่รู้จักและคนแปลกหน้าเป็นต้น ดังนั้นบุคคลอื่น จะมีทัศนคติที่ดีต่อเขา บุคคลที่มีการปรับตัวทางสังคมได้ดีมักจะพัฒนาทัศนคติต่อสังคมได้อย่างราบรื่น อาทิ มีความยินดีที่จะช่วยเหลือผู้อื่น เพราะพวกเขาจะไม่ยึดติดกับตัวเอง (Herlock. 1978: 260-261)

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า มีการศึกษาผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมปรับตัวของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น (ช่อผกา จันประดับ. 2554:67) และผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีทวินิยมต่อคุณค่าแห่งตนของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา (สุอัณญา โตสกุล. 2549:91) ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาในตัวแปรการปรับตัวทางสังคมในกลุ่มหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ นอกจากนี้ตัวแปรด้านการปรับตัวทางสังคมที่ผ่านมาก็มีการนำเอาเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายมาใช้เพื่อเสริมสร้าง เช่น การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเหตุผล-อารมณ์ (สุภาพร ศรีลาดเลา. 2549:63) การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริง (อนรรฆวี ปิยะกาญจน์. 2551:68) การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มทฤษฎีการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (ปริญญา ฮวดศรี.2551:91) โปรแกรมฝึกการคิดแบบโยนิโสมนติการ (ทิพวรรณ คุณสาร. 2552:61) ซึ่งงานวิจัยที่ผ่านมาเป็นการเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมตามมุมมองของแต่ละทฤษฎีและแนวคิดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังไม่มีการผสมผสานทฤษฎีและเทคนิคที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายตรงตามความต้องการและปัญหาของสมาชิกกลุ่มให้มากที่สุด

การให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานเป็นการหลอมรวมเอาเทคนิคและทฤษฎีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษามาใช้ คอเรย์ (Coray. 2012:448) มีทัศนะว่า การให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานนั้นเป็นการผสมผสานทฤษฎีอย่างมีจุดมุ่งหมาย เนื่องจากมุมมองของทฤษฎีส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันว่าการกำหนดเป้าหมายของสมาชิกเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก หากผู้ให้คำปรึกษายึดเป้าหมายของตนเองเพียงอย่างเดียวโดยไม่สนใจผู้รับคำปรึกษา ก็จะก่อให้เกิดการต่อต้าน ดังนั้นการให้คำปรึกษากลุ่มจึงจำเป็นต้องยึดถือความต้องการของผู้รับคำปรึกษาในการเข้ากลุ่มแต่ละครั้งซึ่งจะเป็นไปตามแต่สถานการณ์เป็นหลัก แสดงให้เห็นว่าการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานนั้นคือการนำเอาทฤษฎีมาใช้ให้มีความเหมาะสมกับความต้องการและจุดมุ่งหมายของผู้รับคำปรึกษานั้นเอง โดยบทบาทของผู้ให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานนั้นจะขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละทฤษฎี แต่ในที่สุดจะอยู่บนฐานของการนิยามถึงบทบาทของผู้นำกลุ่มของการให้คำปรึกษากลุ่มเองและการประเมินว่าอะไรคือหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของผู้นำกลุ่ม (Corey. 2012:443-444) ซึ่งจากการศึกษาวิจัยที่ได้้นำเอาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มการผสมผสานไปใช้ที่ผ่านมามีพบว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มการผสมผสานนั้นสามารถช่วยให้บุคคลมีการรับรู้ถึงความสามารถ มีรูปแบบของความคิดและพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการทำงานดีขึ้น สามารถเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เกิดแรงจูงใจและมีการตั้งจุดมุ่งหมายต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างกระตือรือร้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการมองโลกในแง่ดีและมีความยืดหยุ่นต่ออารมณ์ ความคิด และความรู้สึกมากขึ้นอีกด้วย (สายสมร เฉลยกิตติ. 2554:163-165)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกระบวนการดังกล่าวมาใช้สำหรับเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมของหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เพื่อให้ผู้หญิงเหล่านี้สามารถที่จะดำเนินชีวิตท่ามกลางความกดดัน และสามารถทำตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลของการปรับตัวทางสังคมของผู้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ระหว่างก่อนและหลังการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน
2. เพื่อศึกษาการปรับตัวทางสังคมของผู้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์หลังการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์อายุระหว่าง 15-19 ปีที่ไม่เคยเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มมาก่อน สามารถฟังและพูดภาษาไทยได้ อยู่ในสถานสงเคราะห์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์อายุระหว่าง 15-19 ปีที่ไม่เคยเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มมาก่อน จำนวน 8 คนตามแนวคิดการให้คำปรึกษากลุ่มของคอเรีย (Corey, 2012:99) ที่ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากประชากรทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่มีความเฉพาะและมีจำนวนน้อย ขณะเดียวกัน ผู้วิจัยก็พิจารณาเลือกสถานสงเคราะห์ที่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เพียงพอและมีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ที่อาศัยอยู่ที่บ้านสุขฤทัย คณะภคินีศรีชุมพาบาล เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยมีเกณฑ์คัดเข้ากลุ่มตัวอย่างคือเป็นผู้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์คือเป็นผู้หญิงวัยรุ่นอายุ 15-19 ปีอยู่ในระหว่างตั้งครรภ์ ไม่เคยเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มมาก่อน สามารถฟังและพูดภาษาไทยได้อยู่ในสถานสงเคราะห์ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง สามารถนั่งและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ผู้ให้คำปรึกษาจัดขึ้นได้ ไม่ป่วยด้วยโรคติดต่อทางระบบทางเดินหายใจ เช่น วัณโรค ไข้หวัดใหญ่ โรคปอดอักเสบ เป็นต้น ขณะเดียวกันก็มีเกณฑ์คัดออกคือหากกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาทางด้านสุขภาพจนส่งผลต่อการให้คำปรึกษากลุ่ม ผู้วิจัยอนุญาตให้กลุ่มตัวอย่างแจ้งยุติให้กับผู้วิจัยได้ทันที

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรจัดกระทำ คือ การให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน
2. ตัวแปรตาม คือ การปรับตัวทางสังคม

การทบทวนวรรณกรรม

การตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจของวัยรุ่นหญิง หรือ การตั้งครรภ์ที่เกิดขึ้นโดยหญิงที่ตั้งครรภ์นั้นไม่ต้องการให้มีการตั้งครรภ์เกิดขึ้น เป็นการตั้งครรภ์ของผู้หญิงที่เกิดจากความไม่พร้อม ไม่ต้องการ ที่มีสาเหตุมาจากความไม่พร้อมด้านวิวุฒิ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ตลอดจนด้านสังคมและเศรษฐกิจ และยังไม่พร้อมที่จะรับบทบาทการเป็นมารดา โดยทั่วไปการตั้งครรภ์ไม่พร้อมจะส่งผลกระทบต่อจิตใจ ความรู้สึกนึกคิดก่อให้เกิดความทุกข์ใจในหญิงที่ต้องเผชิญปัญหานี้ (ณัฐธิดา คุชฎีอิสริยวงศ์, 2546:23 ; อรอนงค์ วงศ์วิริยากร . 2551:5 ; กิ่งดาว มะโนวรรณ . 2553:7) การตั้งครรภ์ของผู้หญิงในสภาวะการณ์ที่ยังไม่มีความพร้อมทั้งทางด้านวิวุฒิ ร่างกาย จิตใจ เศรษฐกิจและสังคม หรืออาจไม่มีความพร้อมในด้านใด

ด้านหนึ่ง จนส่งผลให้ไม่ต้องการรับบทบาทของการเป็นมารดา

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคม (พัชรินทร์ ชมภูวิเศษ, 2550:25 ; มธุรส รัชฎญเฉลิม, 2550:11 ; วรรณวิสาข์ พลขยัน, 2551:4 ; วิรัตน์ พสุนนท์, 2551: 17 ; กาญจนา คำเพราะ, 2552:53 ; สุนทรียีร์รา, 2552:18; ศุภศรีนวล ภาโนจิต, 2553:7) พบว่า การปรับตัวทางสังคม คือ กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับปรุงตนเอง อันเนื่องมาจากการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในตนหรือสถานการณ์สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วยการแสวงหาวิธีการตอบสนองที่เหมาะสมทางกายหรือจิต สามารถเข้าใจตนเองยอมรับตนเอง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสังคมนั้นได้อย่างเป็นปกติสุข สามารถหาหนทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง การปรับตัวทางสังคมขึ้นอยู่กับทัศนคติ การทำกิจกรรมของกลุ่ม และภาวะทางการปรับตัวของบุคคล บุคคลที่มีการปรับตัวทางสังคมที่ดีจะมีความรู้และทักษะทางสังคม มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงสภาวะทางอารมณ์ความรู้สึกตลอดจนพฤติกรรมกรรมการแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมที่ปรับจะเป็นพฤติกรรมที่มีความเหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เป็นบุคคลที่มีความมั่นคงในจิตใจ สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ความเป็นกันเอง รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีความสามารถในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

การให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งนำเอาทฤษฎี แนวคิด เทคนิคต่าง ๆ ของการให้คำปรึกษากลุ่มมาผสมผสานเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง สภาพปัญหา ความต้องการ และสิ่งที่ผู้วิจัยสนใจจะพัฒนา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้สำรวจตนเอง แลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งร่วมรับฟังเรื่องราวของเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ จนนำไปสู่การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การผสมผสานทฤษฎีและเทคนิคนั้นจะเป็นไปตามหลักการ เพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ ของผู้รับคำปรึกษาและจุดมุ่งหมายของผู้รับคำปรึกษาเป็นสำคัญ (Corey,2012: 441-447) กลุ่มจะมีบรรยากาศของความไว้วางใจ อบอุ่น จริงใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งการทดลอง (Quasi-Experimental Design) แบบ One group pretest-posttest design

2. ขั้นตอนดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะก่อนการทดลอง

1. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคมของหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ โดยมีข้อคำถามทั้งสิ้น 69 ข้อ โดยหาคุณภาพของเครื่องมือด้วยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบัท ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อเท่ากับ 0.20-0.52 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.891

2. ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานโดยศึกษาและทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน จากนั้นคัดเลือกทฤษฎี และเทคนิคต่าง ๆ

มาใช้ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ศึกษา แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานไปทดลองใช้ (Try out) กับ วิทยากรที่สมัครไม่เพียงประสงค์ บ้านพระคุณ มูลนิธิคริสตจักรลูเธอรัน จำนวน 8 คน โดยใช้เวลาในการทดลองใช้ 9 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ก่อนนำไปใช้ในการทดลองจริง

3. ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงประชากรคือวิทยากรที่สมัครไม่เพียงประสงค์ที่สมัครใจเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน จากนั้นดำเนินการนัดหมายเพื่อชี้แจงรายละเอียดแก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง และให้กลุ่มทดลองทำแบบสอบถามก่อนทดลอง (Pretest)

ระยะทดลอง

ผู้วิจัยทดลองการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมของวิทยากรที่สมัครไม่เพียงประสงค์ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 9 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ระหว่างวันที่ 6-8 ธันวาคม พ.ศ. 2557 เวลา 8.30 น.-15.30 น. บ้านสุขฤทัย คณะภคินีศรีชุมพาวาล เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานด้วยตนเองพร้อมกับผู้ช่วยผู้วิจัย 1 คน ดำเนินการวันละ 3 ครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการให้คำปรึกษากลุ่มที่มีลักษณะเป็นพลวัต (dynamic) เวลาที่ใช้จะยืดหยุ่นได้ขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างเป็นสำคัญ เพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง โดยครั้งที่ 1 ผู้วิจัยปฐมนิเทศชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ เวลา ข้อตกลงของการเข้ากลุ่มให้คำปรึกษา และสร้างสัมพันธภาพกับกลุ่มตัวอย่าง และเอื้อให้กลุ่มตัวอย่างสร้างสัมพันธภาพต่อกันโดยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง (The Person-Centered Approach to Groups) ซึ่งมีทักษะการยอมรับโดยปราศจากเงื่อนไข (Unconditional Positive Regard and Acceptance) ทักษะการฟังอย่างตั้งใจ (Active Listening) และทักษะการสรุป (Summarizing) เป็นทักษะเอื้อให้เกิดสัมพันธภาพ ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง (The Person-Centered Approach to Groups) ที่เน้นทักษะการสะท้อนความรู้สึก (reflection of feeling) และทักษะการสนับสนุน (Supporting) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยม (Existential Approach to Groups) ซึ่งใช้ทักษะการถาม (Question) ทักษะการตีความ (Interpretation) ครั้งที่ 3 และครั้งที่ 4 ผู้วิจัยเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมด้านการยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเองโดยใช้ทฤษฎีการให้การปรึกษาเชิงบำบัดแนวเกสตัลท์ (Gestalt Therapy in Groups) โดยเลือกเทคนิคความคิดและความรู้สึก (think-feel) รวมถึงทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม (Rational Emotive Behavior Therapy in Groups) ซึ่งใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข (Unconditional acceptance) เทคนิคการสร้างความผิดพลาด (Making Mistakes) เทคนิคการจินตนาการ (Fantasy approaches) และเทคนิคการใช้วิธีทางจิตศึกษา (Psychoeducational method) ครั้งที่ 5 และครั้งที่ 6 ผู้วิจัยได้เสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยการนำเอาทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Transactional Analysis in Groups) ซึ่งเลือกใช้เทคนิคการบำบัดแบบการวิเคราะห์สัมพันธภาพ (Transactional Analysis Therapy) เทคนิคการวิเคราะห์โครงสร้างบุคลิกภาพ (Structural Analysis) การอธิบาย (Explanation) และเทคนิคการถาม (Interrogation) รวมถึงการใช้การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม (Rational Emotive Behavior

Therapy in Groups) โดยใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข (Unconditional acceptance) และกระบวนการ WDEP (The WDEP system) ครั้งที่ 7 และครั้งที่ 8 ผู้วิจัยเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมด้านการเข้าใจและยอมรับบทบาททางสังคม โดยเลือกใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม (Rational Emotive Behavior Therapy in Groups) ที่นำเทคนิคการให้การบ้าน (Homework assignment) และเทคนิคการใช้วิธีทางจิตศึกษา (Psychoeducational method) และเลือกใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral Approach to Groups) โดยใช้เทคนิคการแก้ไขปัญหา (problem solving) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเลือกใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยม (Existential Approach to Groups) โดยเลือกใช้เทคนิคการถาม (Question) และเทคนิคการสนับสนุน (Supporting) ครั้งที่ 9 ผู้วิจัยยุติการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานโดยเลือกใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง (The Person-Centered Approach to Groups) ใช้ทักษะการทำให้กระจ่าง (Clarifying) การสะท้อนความรู้สึก (reflection of feeling) และการสรุป (Summarizing)

ระยะหลังทดลอง

1. หลังการให้คำปรึกษาแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมเสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คนตอบแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคมอีกครั้ง (Posttest)
2. จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้ช่วยวิจัยสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) กลุ่มตัวอย่างทั้ง 8 คน เกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมที่เพิ่มขึ้นจากการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน ดำเนินการในวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2557 เวลา 8.30 น.-15.30 น. บ้านสุขฤทัย คณะภคินีศรีชุมพาบาลโดยผู้วิจัยขออนุญาตบันทึกข้อมูลด้วยเครื่องบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ทุกครั้ง จากนั้นนำมาถอดเทปและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมของผู้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ก่อนและหลังการทดลองโดยการวิเคราะห์ t-test dependent Sample
3. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1. หลังได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์มีการปรับตัวทางสังคมโดยรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์มีการปรับตัวทางสังคมด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และด้านการเข้าใจและยอมรับบทบาททางสังคมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เมื่อวิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) พบว่า ค่าขนาดอิทธิพลของการให้คำปรึกษาแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 2.57 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ค่าขนาดอิทธิพลในแต่ละด้านอยู่ในระดับสูง โดยด้านการเห็นคุณค่าใน

ตนเองมีค่าเท่ากับ 2.38 ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีค่าเท่ากับ 2.18 ด้านการเข้าใจและยอมรับบทบาททางสังคม มีค่าเท่ากับ 2.15 จึงสรุปได้ว่า การให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานมีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและขนาดอิทธิพลของการปรับตัวทางสังคมของหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ก่อนและหลังเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสาน

การปรับตัวทางสังคม	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		MD	T	p-value	ES
	(n=8)		(n=8)					
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD				
รายด้าน								
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง	1.96	.33	2.85	.40	.88	8.50**	.00	2.38
ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	2.23	.26	2.86	.30	.63	7.94**	.00	2.18
ด้านการเข้าใจและยอมรับบทบาททางสังคม	2.35	.19	2.97	.36	.61	4.02**	.00	2.15
โดยรวม	2.22	.202	2.91	.321	.69	6.53**	.000	2.57

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

หลังจากเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมโดยหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์บอกเล่าถึงการเพิ่มขึ้นของการปรับตัวทางสังคม ทั้ง 3 ด้านคือ

1. ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง : หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์เรียนรู้ว่าชีวิตของตนเองนั้นมีคุณค่า มีการรับรู้ความคิดของตนเองและความคิดที่มีต่อตนเองไปในทิศทางที่ดีขึ้น เริ่มปรับเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อตนเองในด้านลบ โทษตนเอง มองว่าปัญหาที่ตนเองพบเจอ นั้นเลวร้ายกลายเป็นมุมมองด้านบวกที่เข้าใจและคิดเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะกับความผิดพลาดของตนเองเกี่ยวกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เรียนรู้ที่จะคิดสิ่งดี ๆ เพื่อให้กำลังใจตนเองและคนรอบข้าง คิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเป็นบทเรียนสำคัญ ทำให้เรียนรู้ที่จะปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง อยากรจะมีชีวิตที่ดี มีอนาคตที่ดี รวมไปถึงการได้เลือกวิถีเลี้ยงดูลูกของพวกเขาให้ดีที่สุดเท่าที่พวกเขาจะทำได้ รับรู้ว่าตนเองมีความสำคัญกับลูกมากแค่ไหน และไม่ได้มีแค่ตนเองเท่านั้นที่ต้องปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมบทบาทที่เป็นอยู่มาอยู่ในบทบาทของหญิงตั้งครรภ์และการเป็นแม่ และมีความต้องการที่อยากจะทำบทบาทเหล่านั้นให้ดีที่สุด

2. ด้านการเข้าใจและยอมรับบทบาททางสังคม : เมื่อหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ปรับเปลี่ยนมุมมอง ความคิด การรับรู้ตนเอง ความเข้าใจตนเอง ความรู้สึกของตนเองและมีความพึงพอใจในการตั้งครรภ์และการเป็นแม่ของตนเองแล้ว พวกเขาก็เข้าใจและยอมรับบทบาททางสังคมที่ตนเองดำรงอยู่ พร้อมรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ร้อยพัน ตระหนักถึงการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมให้ได้อย่างมีความสุข

ยอมรับการได้รับการดูแลและช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง มีความรู้สึกที่ดีๆและยังรู้ว่าตนเองนั้นไม่ได้เดินอยู่ท่ามกลางปัญหาตามลำพัง แต่มีคนในครอบครัว เพื่อน ที่คอยให้กำลังใจและอยู่เคียงข้าง นอกจากนี้หญิงวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างยังตระหนักและรับรู้ว่าตนเองนั้นจะต้องพบเจอกับความคิด การตัดสินใจ การตัดสินใจ การตั้งคำถาม จากบุคคลในครอบครัว เพื่อน ญาติและบุคคลอื่นในสังคมต่อสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเลี่ยงไม่ได้ ยอมรับได้ว่าสังคมจะมีทั้งยอมรับและไม่ยอมรับในการตั้งครรภ์ไม่เพียงประสงค์ของพวกเขา มีความเข้าใจและพร้อมยอมรับในสิ่งที่พวกเขาจะต้องพบเจอมากขึ้น อีกทั้งมีความหวังใบบุคคลในครอบครัวที่จะต้องร่วมเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น และยอมรับการเป็นแม่ตามที่สังคมคาดหวัง

3. ด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม : เมื่อหญิงวัยรุ่นตระหนักถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นทั้งกระแสตอบรับและการยอมรับจากคนรอบข้างเมื่อออกไปใช้ชีวิตท่ามกลางครอบครัวและสังคมแล้ว จึงคิดหาวิธีรับมือกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น โดยปรับเปลี่ยนความคิดของตนเอง เรียนรู้ว่าพวกเขาไม่สามารถดำเนินชีวิตอยู่โดยการเก็บตัว หลบหนีจากสังคมและการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ เริ่มปรับปรุงตนเองให้เข้ากับเพื่อน และบุคคลใกล้ชิด เริ่มตระหนักว่าหากพวกเขาสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลรอบข้างได้เขาก็จะได้รับการยอมรับจากคนเหล่านั้นได้เช่นเดียวกัน เลือกที่จะนำเอาบทเรียนที่ตนเองได้รับในชีวิตมาเป็นสิ่งที่ย้ำเตือนให้ระมัดระวังไม่ผล่อตัวผล่อใจอย่างง่ายดายจนเกิดความผิดพลาดซ้ำ ไม่มีทัศนคติทางแง่ลบกับเพื่อน ๆ ผู้ชายรอบข้าง และแม้ยังมีบาดแผลลึก ๆ ทำให้กลัวอยู่ไม่น้อยแต่ก็พร้อมสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ชายได้ด้วยจิตใจที่เปิดกว้างมากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่เพียงประสงค์มีการปรับตัวทางสังคมด้านการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นหลังเข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นเพราะผู้วิจัยใช้ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง(The Person-Centered Group Counseling) และทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยม (Existential Approach to Groups) ที่ให้ความสำคัญกับคุณค่าความเป็นมนุษย์และความหมายในความเป็นมนุษย์ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่พบว่า หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่เพียงประสงค์ที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษาได้ตระหนักรู้ว่าชีวิตของตนเองนั้นมีคุณค่า มีการรับรู้ตนเองไปในทิศทางที่ดีขึ้น เริ่มปรับเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อตนเองในด้านลบ โทษตนเอง โดยเฉพาะกับความผิดพลาดของตนเองเกี่ยวกับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่เพียงประสงค์ กลายเป็นมุมมองในด้านบวกที่เข้าใจและคิดเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดีขึ้น เรียนรู้ที่จะคิดสิ่งดีๆเพื่อให้กำลังใจตนเองและคนรอบข้าง คิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเป็นบทเรียนสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุอัญญา โทสกุล (2549) ที่ศึกษาพบว่า การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมสามารถช่วยให้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่เพียงประสงค์เห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มสูงขึ้น

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่เพียงประสงค์มีการปรับตัวทางสังคมด้านการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมสูงขึ้นหลังเข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นอาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้เลือกใช้ทฤษฎีและเทคนิคการให้การปรึกษาเชิงบำบัดแนวเกสตัลท์ (Gestalt Therapy in Groups) และการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม (Rational Emotive Behavior Therapy in Groups) ที่ช่วยให้หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่เพียงประสงค์เปิดเผยความคิดและ

ความรู้สึกของตนเองมากยิ่งขึ้นนำไปสู่การเปิดเผยถึงการยอมรับในบทบาทของชีวิต ลดความกลัว เรียนรู้ที่จะยอมรับในบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไป เข้าใจยอมรับกับเรื่องราวและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยเหตุผล และปรับเปลี่ยนเจตคติต่อการเป็นแม่ที่ดี นำไปสู่การเรียนรู้และรู้จักบทบาทหน้าที่ของการเป็นแม่มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่พบว่า หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ต่างคิดหาวิธีรับมือกับสิ่งต่าง ๆ โดยการปรับเปลี่ยนความคิดของตนเองโดยยึดตนเองและครอบครัวเป็นสำคัญ สร้างกำลังใจที่เข้มแข็งที่จะดำรงชีวิตในสังคมท่ามกลางบุคคลอื่น ๆ ได้ มีใจที่เต็มไปด้วยความกล้าเริ่มที่จะปรับปรุงตนเองให้เข้ากับเพื่อนและบุคคลใกล้ชิดตัวเขา

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์มีการปรับตัวทางสังคมด้านการเข้าใจและยอมรับบทบาททางสังคมสูงขึ้นหลังเข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นเป็นเพราะผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม(Rational Emotive Behavior Therapy in Groups) การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral Approach to Groups) และทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยม (Existential Approach to Groups) ที่ช่วยพัฒนาด้านการเข้าใจและยอมรับบทบาททางสังคมของหญิงวัยรุ่นจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงความคิดต่อตนเอง และการแสดงออกด้านพฤติกรรมที่เหมาะสมและยอมรับบทบาททางสังคม และช่วยให้หญิงวัยรุ่นมีความรับผิดชอบต่อการเลือกเป้าหมายในการดำเนินชีวิตของตนเองต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่พบว่า หญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ต่างก็ตระหนักและรับรู้ว่าตนเองนั้นจะต้องพบเจอกับความคิด การตัดสินใจ การตั้งคำถาม สิ่งทีบุคคลในครอบครัว เพื่อน ญาติและบุคคลอื่นในสังคมจะมองพวกเขาและต่อว่ากับสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างเลี่ยงไม่ได้ มีทั้งยอมรับและไม่ยอมรับในการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จึงมีความเข้าใจและพร้อมยอมรับในสิ่งที่ต้องพบเจอมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานอื่นที่ดูแลและช่วยเหลือหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ควรจัดโปรแกรมหรือหลักสูตรเพื่อการเยียวยาและช่วยเหลือผู้หญิงกลุ่มนี้ให้พร้อมออกไปเผชิญกับสังคมภายนอกได้อย่างปกติสุข
2. ควรนำเอาวิธีการอื่น ๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม การฝึกอบรมเชิงจิตวิทยา มาเป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือหญิงวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์เพื่อให้เสริมสร้างการปรับตัวทางสังคมได้เพิ่มมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา คำเพราะ. (2552). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธเชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต 1. ปรียญวิทยานิพนธ์ กศ.ม. การวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กิ่งดาว มะโนวรรณ. (2553). แนวทางการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์: กรณีศึกษาโครงการคุณแม่วัยใสหัวใจอนาคตศูนย์ฝึกอาชีพสตรีจังหวัดเชียงราย อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ยุทธศาสตร์การพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- ช่อผกา จันประดับ. (2554). ผลลัพธ์ของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ พย.ม. การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- ณัฐธิดา คุชฎิอิสริยวงศ์. (2546). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบกวนิยมเพื่อพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตนของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. จิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพวรรณ คุณสาร. (2550). ผลของการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมฝึกการคิดแบบโยนิโสมนสิการ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม การแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิภา นิธยาณ. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- ปริญญา ฮวดศรี. (2551). การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการปรับตัวทางสังคมระหว่างทฤษฎีการเผชิญความจริงและทฤษฎีการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. จิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัชรินทร์ ชมภูวิเศษ. (2550). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. การวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา และ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา. (2556). ทฤษฎีและเทคนิคการให้บริการปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มธุรส ัญญูเฉลิม. (2550). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 4 สหวิทยาเขตเสรีไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. การวิจัยและสถิติทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณวิสาข์ พลขยัน. (2551). การปรับตัวทางสังคมของคนพิการ: ศึกษากรณี โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ไทยศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิรัตน์ พสุนนท์. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนวัดยายร่ม(วัฒนาราชฎูร์รังสรรค์). วิทยานิพนธ์ วท.ม. จิตวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศุภศรีนวล ภาโนชิต. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. การวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สายสมร เฉลยกิตติ. (2554). การพัฒนาทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกของพยาบาลวิชาชีพ โดยการให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. จิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุนทรีย์ ธีร์ (2552). การปรับตัวทางสังคมของแรงงานชาวพม่าในเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สุภาพร ศรีลาเดลา. (2549). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเหตุผล-อารมณ์ที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแคนดงพิทยาคม กิ่งอำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. จิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุอัญญา ไตสกุล. (2549). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมต่อคุณค่าแห่งตนของมารดา นอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. จิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนรรฆวี ปิยะกาญจน์. (2551). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการเผชิญความจริงที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของเด็กและเยาวชนในสถานคุมประพฤติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. จิตวิทยาการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรอนงค์ วงศ์วิริยากร. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำแท้งและการตั้งครรภ์ต่อไปของหญิงที่ไม่พร้อมตั้งครรภ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Gerald Coray. (2012). **Theory and practice of group counseling (8thed)**. Canada: Brook/Cole Cengage learning.
- Herlock, Elizabeth B. (1978). **Development and Psychology**. New York: McGraw-Hill.